

Alte Drucke

**CONFESSIO FI=||DEI CATHOLICAE CHRISTIANA
AV=||thoritate Synodi prouincialis quæ habita est
Petr=||couiæ Anno M. D. LI. Mense Iunio ædita: || ...**

Hosius, Stanislaus

Cracoviae, 1553

DESCRIPTIO ECCLESIAE, QVODque sibi nomen eius & authoritatem
vsurpant etiam Haeretici. Caput. XX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150329

quuti sunt, in diuersis orbis regionibus commorati, idem et ipsi tanto locorum & seculorum interuallo disiuncti senserint, sicuti de baptismo paruulorum, de tremendo mediatoris Christi sacrificio, quod offertur in altari, de veritate sanguinis, & corporis eius, de sanctorum inuocatione, de oratione pro defunctis, de statis ieiuniorum diebus, de sacerdotum celibatu, de votis monasticis, deq; alijs multis factum esse videmus, vbi tantus est omnium consensus, minime dubitare debemus, non hominum hanc, verum Dei vocem esse, per membra sua loquentis, atq; ideo qui contradicit huic Dei voci, eum iure merito tanquam Ethnicum habemus & publicanum. Sed hæc iam dicta sufficiant ad ostendendum parem esse scripturarum & Ecclesiæ auctoritatem, quandoquidem vtriusq; veritas a spiritu sancto est, quo regebantur Amanuenses illius, cum ea quæ nobis reliquerunt scripto consignarent, quo regitur etiam nunc Ecclesia, nec ab ea quicquam decernitur, nisi quod visum est spiritui sancto.

DESCRIPTIO ECCLESIAE, QVOD
q; sibi nomen eius & auctoritatem vsurpant etiam
Hæretici. Caput. XX.

VONIAM vero fieri videmus, quod sicut scripturas & earum verum intellectum sibi falso arrogant hæretici, ita & Ecclesiæ nomen, cuius auctoritate se premi vident sibi temere & impudenter vsurpant,

pant, ac sicut scripturarum possessione, in qua
 pridem præscriptum est à Catholicis, à quibus eas ha-
 bere se negare non possunt, ita piorum cætu homines im-
 pios omnes & in Christiana fide religionem fixos & im-
 mobiles permanentes excludunt, illud nobis docendum
 restat, quibus notis Ecclesia, quæ domus est Dei viui, ab
 ea, quam odiuit Deus, Ecclesia malignantium, discerni re- *Psalmo. 25.*
 cte possit. Neque vero nouum hoc est, quod qui hostes Ec-
 clesiæ sunt, ipsi dici & videri volunt Ecclesiæ: & Irenei, &
 Tertuliani temporibus factitatum hoc legimus: Lactanti- *Li. 5. contra*
 us quoque scribit, quod singuli quique cætus hæreticorum se *Valentinum.*
 potissimum Christianos, & suam esse catholicam Ecclesi- *Li. 4. ca. 30.*
 am putant: Et ante eum Cyprianus de Nouatiano me- *diuina. insti.*
 moriæ prodidit, quod more simiarum, quæ cum homines *In lib. ad Iu-*
 non sint, homines imitantur, cum ipse in Ecclesia non esset *baianum.*
 imo adhuc insuper contra Ecclesiā rebellis extitisset, hoc
 sibi vendicabat, ut apud se Ecclesiam esse diceret, ac nos
 hæreticos faceret. Idem faciebant Augustini temporibus
 Donatistæ: suo quoque seculo fuisse scribit Bernardus quos- *sermone 66.*
 dam, qui se vocabant Apostolicos, qui se Ecclesiam esse di- *in cantica.*
 cebant, sed contradicebant ei, qui dixit, non potest ciuitas,
 abscondi supra montem posita: quorum temeritatem imi-
 tati sunt proximis superioribus sæculis pauperes de Lug-
 duno, siue Picardi, Viclefistæ, & alij id genus hæretici, qui
 & ipsi sibi sicut sanam doctrinam, ita Ecclesiæ autoritatē
 impudenter arrogāt. Quamobrem ut ne quis dubitet, ubi
 sit Vera Ecclesia, quæ sint illius notæ breuibus actipiat. Sūt
 qui duas tantum esse velint notas Ecclesiæ, sanam doctrin-

I n

nam, &

nam, & legitimum sacramentorum vsum. Quæ quin Eccle-
siae notæ sint, negari non potest. Certum est enim quod
verbum Dei, quod sanus illius intellectus, quod sacramen-
torum verus vsum, nusquam est alibi, quam in Ecclesia catho-
lica. Sed facit hæreticorum audacia difficulter, vt his notis
à quibusuis agnosci possit Ecclesia, quibus iam inde à mul-
tis seculis nulli fuerunt in eis sibi vsurpandis pertinaciores.
Nam sicut nunc sunt, qui magis Euangelici dici gaudent,
quàm Christiani, vel hac ratione palam facientes omni-
bus, quod à Christo & eius corpore, extra quod haud du-
bie nullum est Euangelium se diuulserint. Propterea vero
sibi nomen hoc arrogant, quòd se solos Euangelium, vt ip-
si comminiscuntur, multis iam seculis absconditum, è den-
sissimis tenebris eruisse, ac in lucem protulisse, se solos ve-
rum illius intellectum inuenisse persuasum habent rudi-
bus esse volunt. Sic & olim fuerunt, qui gnostici, quòd se so-
los sapere, se solos omnia scire & intelligere iactarent. Fue-
runt qui Apostolici, quod Apostolorum & doctrinam &
vitam imitari se solos gloriarentur, appellari vellent. Chri-
stianorum nomen tanquam tritum & vulgare aspernan-
tes, quod simplicitatem quandam columbinam redoleret
atq; ideo congregatione magis, quam diuisione, aut singu-
laritate gauderet. Iam inter istos ipsos, qui se vocant Euan-
gelicos, varias sectas reperire licet: sunt Lutherani, sunt Sa-
cramentarii, sunt Anabaptistæ, quorū singuli ita duas has
notas Ecclesiae suæ proprias esse contendunt, sibiq; pugna-
tes inter se, verbi puritatem & verum sacramentorum vsum
ita arrogant, vt neutri alteris eas concedant. Quare quere-
ndæ sunt

da sunt præter has certiores aliæ notæ, quibus omnis de ecclesia, penes quos sit, dubitatio tolli possit. Vnde autē eas petemus, nisi ē sūmbo: partim eo, qđ Apostoli conscripserunt, partim eo, quod à patribus conditum est in concilio Constantinopolitano, in illo duas notas reperimus: appellatur enim sancta & catholica Ecclesia: In hoc adduntur aliæ præterea due, quod sit vna, et Apostolica. Hæ quatuor ita sūt Ecclesiæ propriæ notæ, vt eas vsurpare sibi nequaquam possint hæretici. Vt autem qua de re agatur intelligi possit, scire oportet, quod sicut videmus in vno homine esse vnum animum & vnum corpus, & tamen esse diuersa membra ipsius, ita Ecclesia Catholica est vnū corpus, & habet diuersa membra, sicut etiam Paulus meminit, anima autem, quæ corpus hoc viuificat, & spiritus sanctus, caput vero illius est Christus.

Romano. 12.

I. Corint. 12.

QVOD QVATVOR SVNT ECCLESIAE
notæ. Prima est quod sit sancta.
Caput. XXI.

QVATVOR autem habet notas, quibus agnosci possit, & ab Ecclesia malignantium discerni. Est enim sancta, est Catholica, est vna, est Apostolica. Primo dicitur Ecclesia sancta, non quod in ea soli iusti sint & sancti, cum enim à vocatione nomen ducatur, multiq; sint vocati, pauci vero electi, certum est plures in ea peccatores, quam iustos, plures esse malos, quam bonos. Quamobrem designatur in scripturis nomine aræ, in qua sicut est triticū, ita sunt & paleæ; vocatur ager, in quo cum

Matth. 22.

Lucæ. 13.